

РЕШЕНИЕ

№ 21150

гр. София, 19.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 12.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **12711** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 -178 АПК.

Образувано е по жалба на М. Й. Й. ЕГН [ЕГН] чрез адв. Д.М. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.2 против Заповед № 24-4332-005637/11.10.2024г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б” от ЗДвП, издадена от Р. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца и на осн. чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП временно е отнето свидетелство за управление на МПС №286293226.

Жалбоподателят чрез пълномощник оспорва Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-005637/11.10.2024г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, упълномощен със заповед №513-з-6400/07.07.2023г. на директор на СДВР, с която му е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ вр. чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП-временно отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита,че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон,както и в противоречие с преследваната цел, за която се прилагат принудителни административни мерки. Пояснява, че страда от трайно установени и диагностицирани заболявания и приема медикаменти, които компрометират показанията на техническото средство.Счита, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като фактът, че жалбоподател е управлявал след употреба на наркотични вещества или техните аналози не е доказано с надлежните доказателства.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР редовно призован за производство

не се явява, представлява се от юрк.П., който моли жалбата да бъде отхвърлена, представя писмена защита и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед №24-4332-005637/11.10.2024г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, упълномощен със заповед №513-з-6400/07.07.2023г. на директор на СДВР, спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1 б.“б“ от ЗДвП- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС №286293226, но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане. В заповедта е посочено, че на 05.10.2024г. против М. Й. е съставен АУАН с бланков №GA 1362899, за това, че на 04.10.2024г. около 22.40ч. управлява МПС л.а.Ф.“ с табели с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица]след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARJF -0040, предназначен за едновременно, качествено доказване за наличието на до 8 анализирани вещества от човешката слюнка на наркотични вещества или техни аналози, който в 22.51ч. в проба 0047 е отчетел положителен резултат за употреба на амфетамин и метамфетамин. На водача е връчен талон за медицинско изследване до ВМА с номер 264877, както и седем броя стикери серия A089448.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 21.11.2024г. Жалбата до съда е постъпила на дата 04.12.2024 г. по пощата, поради което е и допустима.

По делото са приети жалбата и административната преписка, представена от СДВР, писмо вх. №33913/18.12.2024г., а именно АУАН серия GA №1362899 от 05.10.2024г, ЗПАМ №24-4332-005637/11.10.2024г, Талон за изследване №264877, Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози от 04.10.2024г., Резултат от Дрегер ДръгТест 5000, ARJF -0040, проба №47 от 04.10.2024г. в 22.51ч., Протокол[ЕИК]-10000 за сервисна проверка на Дръг Тест 5000 ARJF -0040 и годност на техническото средство в срока на валидност на проверката 12 месеца от дата 07.02.2024г., докладна записка до Началник на ОПП-СДВР от 05.10.2024г., мотивирана резолюция №24-4332-М002687 от 16.10.2024г, справка картон на водач, Заповед №513з-9707/13.09.2024г., Заповед №513з-9568/2024г., Заповед №513з-6400/07.07.2023г, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, явяващ се полицейски орган по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №513з-6400/2023г на Директор на СДВР, Заповед №513з-9568/2024г. и Заповед №8121-з-1632/02.12.2021г. Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП. При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт, същият стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписката се установява че на 04.10.2024г. в 22.40ч. в [населено място], по [улица]жалбоподателят е управлявал л.а. „Ф.“ с [рег.номер на МПС] собственост на „Порше лизинг БГ“ ЕООД, с посока на движение от [улица]към [улица]и пред №6 водачът е изпробван с техническо средство ДръгТест 5000 с фабричен номер ARJF -0040, който в 22.51ч. в проба 0047 е отчел положителен резултат за употреба на амфетамин и метамфетамин. На водача не е спорно, че е връчен талон за медицинско изследване до ВМА №264877 за управление на МПС след употреба на НВТА, както и седем броя стикери серия А089448.Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН №1362899/05.10.2024г., който жалбоподателят е получил без възражения и е подписал същия. Фактическата обстановка се потвърждава и от резултата от Drugtest 5000 ARJF -0040 с проба 47/стр.36/, който е отчел позитивен резултат за амфетамин и метамфетамин.Процесният Drugtest 5000 ARJF -0040 е бил подложен на метрологичен контрол /стр.37/ на дата 07.02.2024г. със срок на валидност 12 месеца, съгласно протокол №202450320-10000 т.е отговарял е на техническите изисквания. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване № 264877, връчен му в 00.40ч. на 05.10.2024г., с който му се указва да се яви във ВМА до 45 минути/стр.33/.В приложението към него – стр.34-в Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или НВТА ясно се сочи, че при проверката оспорваният е бил в адекватно състояние, запазена координация, ясно съзнание и словесен контакт. Жалбоподателят е подписал протокола, но е отказал да даде проби, което е декларирал писмено в амбулаторния журнал. С оглед на изложеното не се откриват сочените от жалбоподателя процесуални нарушения при издаването на процесната заповед.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за

отговорността му, но за не повече от 18 месеца; Законодателят изрично е предвидил, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на [чл. 174, ал. 4](#) установените стойности са определящи;

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 04.10.2024г. М. Й. е управлявал моторно превозно средство, след употребата на наркотични вещества или техни аналози -употреба на амфетамин и метамфетамин. Горното е установено след изпробване на водача с техническо средство Дрегер Дръгтест 5000 с посочения в ЗППАМ фабричен номер.Видно от Протокола за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или НВТА, жалбоподателят е отказал да даде биологични проби за изследване. Т.е налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. Не е спорно, че жалбоподател в хода на проверката е изпробван с техническо средство Дрегер Дръгтест 5000, като в 22.51часа е отчетел положителен резултат на проба №0047 за употреба на амфетамин и метамфетамин. Следователно към момента на издаване на ПАМ лицето е било изпробвано с тест и е отказал е да даде проби за медицинско изследване. Законодателят изрично е предвидил, че в случаите, когато е извършено изследване с тест и изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл.174, ал.4, установените стойности от изследването на кръвната проба или изследването с доказателствен анализатор са определящи. В случая жалбоподателят е отказал да даде проби за изследване и определящи са показанията на техническото средство, поради което ЗППАМ не се явява незаконосъобразна, като преждевременно издадена, което да обосновава нейната отмяна.

Способът за опровергаване на фактическото основание за издаване на заповедта – положителният резултат от техническото средство е провеждане на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, резултатът от което да е отсъствие на наркотични вещества или техни аналози, при издаден талон за изследване. В случая е безспорно доказано, че жалбоподателят е отказал да даде проби, за да бъде извършено такова изследване.

Горното би било приложимо в хипотеза, при която с теста е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, а в следствие от доказателствения материал, даден за установяване с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване се установи липсата на употреба на наркотични вещества или техни аналози, като именно тогава резултатът от извършеното с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване ще е определящ и ще се приеме, че ЗППАМ, издадена само въз основа на направения в хода на проверката тест с техническо средство с положителен резултат за употреба на наркотични вещества или техни аналози е преждевременно издадена. В жалбата, както и в Протокола за медицинско изследване /стр.34/ се твърди, че Й. страда от „различни видове психични заболявания“ и употребява лекарствени продукти по лекарско предписание. Прави възражение, че е бил на медикаментозно лечение, приемал е предписани лекарства и др., които влияят /да опорочават резултата от отчетената с техническото средство проба за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В тази връзка, в хода на съдебното производство Съдът назначи, по искане на процесуалния представител на жалбоподателя, Химико-токсикологична експертиза, която да определи какви са страничните ефекти от приемането на лекарства и може ли да повлияят на достоверността на резултата на Дръгтест 5000.Видно от заключението на експертизата изготвена от две вещи лица, посочените от жалбоподателя лекарствени средства и техните активни вещества имат значителни структурни разлики с амфетамин и метамфетамин и употребата им не може да повлияе на достоверността на изследването с техническото средство.

Налагането на ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП изисква наличието на две кумулативни предпоставки: адресатът на заповедта да управлява МПС и при извършване на проверката на това

лице да бъде установено, че същото е под въздействие на наркотични вещества – в процесния случай и двете предпоставки са налице, жалбоподателят е управлявал МПС, като едновременно с това е установено с техническо средство Дрегер Дръгтест, че е бил под въздействие на наркотични вещества или техни аналози.

Законодателят е предвидил, че ПАМ от процесния вид се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца. Разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП не предвижда определяне на конкретен срок от административния орган в определени граници. Следователно при посочването на срока, за който е приложена принудителната административна мярка, административният орган не действа при условията на оперативна самостоятелност, тъй като срокът е определен в закона и в заповедта само се възпроизвежда предвидения в закона срок, а не се определя такъв от органа.

Съдът намира, че мярката се явява напълно съответна на целта на закона, която е да се лишат от възможност лица, които са под въздействие на наркотици/ респ. отказващи тестване за такива/ да управляват МПС - в защита на значим обществен интерес – на охрана на безопасното движение по пътищата. Чрез временното отнемане на свидетелството за управление на такива водачи се цели предвиденото в чл. 1, ал.2 от ЗДвП, да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноски.

С оглед на всичко изложено по-горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. Й. Й. ЕГН [ЕГН] чрез адв. Д.М. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.2 против Заповед № 24-4332-005637/11.10.2024г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от Р. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА М. Й. Й. ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 100.00 /сто/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.